

Formanden:

Hr. Klaus Hækkerup har ordet for en kort bemærkning. Nu begynder jeg at tælle dem – det er nummer 2.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Ja, så er det jo spændende at se, hvor langt formanden kan tælle.

Det er hr. Duetofts bemærkning, der kalder mig herop. Han siger, at selvfølgelig skal regeringen respektere de dagsordensforslag, der foreligger. Det er jeg selvfølgelig også gået ud fra at regeringen vil, også at den ikke prøver at smyge sig udenom. Det er her, mine tvivl kommer frem.

Hvis vi bare tager spørgsmålet om distriktspsykiatrien, så står der, at det skal inddrages i de årlige økonomiske forhandlinger med amtskommuner og kommuner, men der står samtidig, at der skal ske en forstærket udbygning med distriktspsykiatriske enheder. Tilsvarende tilkendegivelser er der fra Folketingets side i de andre forslag. Og det gør man altså ikke, uden at vi afsætter de fornødne midler til det.

Når fru Karen Højte Jensen går herop og siger, at de midler kan findes ved rationaliseringer i kommunerne, må jeg sige, at det er en misforståelse. Vi er helt enige i og indforståede med, at der skal rationaliseres, men at der ud af det vælter hundreder af millioner af kroner, der kan løse dette problem, er en misopfattelse fra konservativ side. Og vi har stadig intet hørt om størrelsen af de beløb, og hvordan de i givet fald skal skaffes til veje. Derfor er vi meget nervøse for, at regeringen vil smyge sig uden om den forpligtelse, der efter vores mening ligger i de tre dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg gjorde mig den ulejlighed efter at have hørt forslaget om motiveret dagsorden, hvortil CD er medforslagsstiller, at gå ud og finde de sidste tre dagsordener, der er vedtaget herinde på det område, vi taler om, kommunernes selvstyre, om man så må sige – hvilket de jo ikke har meget af efterhånden.

Den ene handlede om børnepasning, den anden handlede om de psykiatriske sengepladser, og den tredje handlede om hjemmehjælp og

ældreomsorgen. Jeg skal ikke undlade at sige, hr. Duetoft, at det lykkedes fru Mimi Jakobsen – mig bekendt et fremtrædende medlem af CD – at rydde næsten samtlige forsider i alle aviser plus hele tv-siden om, hvad hun havde ment, da vi diskuterede hjemmehjælpsområdet herinde.

Jeg kan også hilse og sige – jeg var ikke ordfører, men jeg sad henede, så derfor ved jeg nøjagtigt, hvad der skete – at fru Mimi Jakobsen gik herop og sagde i sin ordførertale, at det nok ikke var muligt for kommunerne at klare ældreomsorgen, det tydede alting på, inden for de eksisterende rammer. Derfor ville hun godt annoncere over for ministeren, at det sikkert blev nødvendigt, at kommunerne fik lov til at sætte skatten op for dette områdes skyld. Og farmand, undskyld, hr. Erhard Jakobsen, nikkede bejaende og sagde nede fra salen, ikke stille: Ja, det er helt rigtigt.

Det var jo strålende, fordi det fik os andre til at tænke: Nå, den er mægtig. Så er der i hvert fald forslag til en dagsorden, som gør det muligt for kommunerne at klare det problem.

Men så hører vi her i dag, hvorledes det er lykkedes at få en anden ordfører for CD til at gå lige i fælden og være med på en dagsorden, der forhindrer, at den dagsorden fra sidste uge kan opretholdes og gennemføres.

Jeg må sige, at jeg synes faktisk, at hykleriet herinde snart ikke har sine grænser.

Formanden:

Fru Jytte Andersen har ordet for kort bemærkning nummer 2.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det lyder smukt, fru Karen Højte Jensen, at kommunerne selv må prioritere. Situationen er den, at der er 40.000 børn, der står på ventelisterne helt aktuelt. Der er 60.000, der gerne ville have et offentligt dagpasningstilbud.

Den ene uge kan man altså stå heroppe fra De Konservatives og Venstres side og sige: Det er nødvendigt, at det behov bliver imødekommet på en ordentlig og kvalificeret facon. Og her i dag, 2. maj, kan man altså sige, at det må de selv om. Det er i virkeligheden det, fru Karen Højte Jensen siger: Det må de selv om.

Jeg vil godt spørge helt konkret: Mener fru Karen Højte Jensen noget med dagsordenen om børnepasning, hvor det meget klart blev